

De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRIJFT IN

te Tongeren bij M. COLLÉ, uitgever en eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr. »
Een blad afzonderlijk 15 centiem.
Aankondigingen 15 centiem per drukregel.

TONGEREN, DEN 9 AUGUSTUS.

Opening der Kamers.

De huietgewone zitting der Kamers is gisteren te Brussel met het gebruikelijk ceremonieel geopend geworden.

De troonrede welke de Koning bij deze gelegenheid uitgesproken heeft is zooals wij die in deze gewichtige omstandigheden moesten verwachten. De schrikkelijke gang der buitenlandsche gebeurtenissen, de onberekenbare gevolgen welke deze gebeurtenissen kunnen hebben, geven aan den tegenwoordigen toestand een karakter welk zelfs de crisis van 1848 niet bezat.

De oproep des Konings tot de eendracht zal voorzeker gehoord worden.

De Koning drukt vooreerst het ongeduld uit dat hij gevoelde om zich te midden der nationale vertegenwoordiging te vinden.

Hij koestert de hoop dat de gees des oorlogs onze bodem niet zal bezoedelen, dat België inoffensief en welwillend voor iedereen eene onzijdigheid zal doen kunnen bewaren die ons opgelegd en gewaarborgd werd door elke der vijf groote mogendheden van Europa.

De Keizer der Franschen heeft aan onze Koning geschreven dat hij de onzijdigheid van België zal eerbiedigen. De Koning van Pruisen heeft ons dezelfde verzekering gegeven en hare Majesteit de Koningin van Engeland heeft ons den edelmoedigen steun van dat land verzekerd.

De Koning heeft om te eindigen eenen wakkeren oproep gedaan aan het land, alle harten bezweerende om zich voor de heilige zaak te vereenigen. Volk en Koning, zegt hij, zullen maar eene ziel hebben en eenen kreet: Leve het onafhankelijke België! God wake op het land en beschermde zijne rechten!

Bij het uitspreken der laatste woorden stond de Koning op. De gansche vergadering stond recht en riep, Leve de Koning! Leve België.

Te midden van den grootsten geestdrift heeft de Koning de zaal verlaten. De toelichtingen hebben hem vergezeld tot in het paleis.

Oorlogsberichten.

De eerste tijdingen van den oorlog tusschen Frankrijk en Pruisen, zijn niet gunstig aan het fransche leger. Er zijn tot heden vier ontmoetingen geweest tusschen de vijanden.

1° Het gevecht van Saarbrücken, waar de Fransche de overwinning behaald hebben.

2° Het gevecht van Wissembourg waar de Pruisen overwinnaars geweest zijn.

3° Het gevecht van Woerth, waar 't fransch leger aangevoerd door generaal Mac-Mahon heeft moeten achterwaarts trekken.

4° Het 2^e gevecht van Saarbrücken, waar de Pruisen op nieuw deze stad veroverd hebben.

De Franschen hebben eerst eenen inval gedaan over de pruisische grenzen en zich meester gemaakt van Saarbrücken. Daarna hebben de Pruisen op hunne beurt eenen inval gedaan op 't fransch grondgebied te Wissembourg. Na de overwinning behaald te hebben zijn zij vooruit gegaan tot Woerth, waar zij de legerkorpsen ontmoet hebben van Mac-Mahon en Canrobert. Zij hebben deze overwonnen en hen gedwongen terug te trekken tot Britsche. Eindelijk hebben de Pruisen door de overwinning van Saarbrücken de Franschen gedwongen het pruisische grondgebied te verlaten.

Heden bevinden de Pruisen zich in Frankrijk terwijl het pruisische gebied door de Franschen ontruimd is.

Wij moeten hier bijvoegen dat in de drie laatste gevechten de Pruisen in overgrote massas de fransche troepen overvallen hebben.

Vrijdag trokken de pruisische kolommen tot aan de Saar vooruit, en toen generaal Kamecke eene sterke positie, ten weste van Saarbrücken had ingenomen; toen hij door divisie op divisie verstrekt was, viel hij de Franschen op hunne positie, een paar dagen te voren, gewonnen op het lijf.

Generaal Frossard verdedigde zich manmoedig; hij onderging zware verliezen, maar bracht er niet minder toe, tot hij, bij het vallen des avonds en zijnen altocht beschermende, Saarbrücken weer moest verlaten.

Terwijl de Franschen te Saarbrücken geslagen waren, wilde Mac-Mahon te Woerth, de neêrslag van Wissembourg wreken. Men had de beste

hoop; doch die hoop is bedrogen. De Pruisen hebben de divisie van Mac-Mahon en van Canrobert — de divisie de Failly is niet tot op het terrein kunnen komen — verslagen, nemende twee arenden (regemonts-vlaggen), zes mitrailieusen, dertig kanons en vier duizend krijgsgevangenen.

Groot, verschrikkelijk groot zijn de verliezen aan beide kanten; tot nu toe kennen wij deze niet. Men begrijpt welke indruk die twee neêrlagen heel Frankrijk door gemaakt hebben. Napoleon heeft de tijdingen naar Parijs getelegrafeerd; hij voegde er bij dat het aftrekken in goede orde gebeurde, doch dat hij niet wist waar Mac-Mahon zich bevond. « Alles kan hersteld worden! » voegde hij er bij. « Ik ga mij in het centrum plaatsen. »

De tijdingen zijn verschrikkelijk; het gevaar is groot; het Wetgevend korps is bijeengeroepen; het departement der Seine is in staat van beleg, Parijs in staat van verdediging verklaard. De ministers hebben eene proklamatie uitgevaardigd, welke eindigt met de woorden:

« In tegenwoordigheid dezer zwaarwichtige tijdingen is onze plicht ons voorgeschreven.

» Wij doen een beroep op de vaderlandsliefde en de krachtduidigheid van allen.

» De Kamers worden bijeengeroepen.

» Bij hoogdringendheid stellen wij Parijs in staat van verdediging.

» Om de uitvoering der militaire toebereidsels gemakkelijk te maken, verklaren wij den staat van beleg.

» Geene zwakheid, geene verdeeldheid; onze hulpmiddelen zijn overgroot.

» Laat ons met standvastigheid worstelen en ons vaderland zal gered zijn. »

Onze lezers zullen verder berichten vinden over den toestand van Parijs, welk, even als de overige gedeelten van Frankrijk, in de grootste opgewondenheid verkeert. Zelden of nooit is Frankrijk, en vooral Napoleon, zóo bedreigd geworden; de Keizerin, in hare proklamatie, verbergt het niet. De neêrslag van Saarbrücken, Wissembourg en Woerth zijn rampen — wettelijke rampen voor het keizerrijk, en men durft schier nog niet openlijk zeggen, wat daar achter kan verborgen zitten...

Later heeft men vernomen, dat Mac-Mahon zich op Reichstollen terug trok, den weg van Nancy beschermende. De pruisische armee schijnt zich op die stad te richten. De Fransche armee concentreert zich in de nabijheid van Metz; daar verwacht men zich vandaag (8 augustus) aan eenen grooten slag.

Parijs, 7 augustus.

De volgende depechen zijn door den keizer gezonden:

« Metz, zondag 7 aug. s'morgens.

» In de zaak van gisteren te Forbach, was het derde korps alleen in het gevecht, ondersteund door twee afdelingen andere korpsen. De korpsen der generelen Admiralault en de Failly en de garde hebben niet gestreden. Het gevecht duurde een uur; het scheen onbeduidend, maar weldra hebben talrijke troepen zich in het bosch in hinderlaag gesteld, beproevende om onze troepen te omsingelen.

» Om vijf uren schenen de Pruisen verdreven en zagen af van den aanval. Maar een nieuw legerkorps, van Wenden naar de Saar komende, dwong generaal Frossard om af te trekken. Heden trekken de troepen, die verdeeld waren, zich samen te Metz.

» In den veldslag nabij Freischwiller had maarschalk Mac-Mahon vijf afdelingen. Het korps van generaal de Failly had hem niet kunnen vervolgen. Men heeft maar zeer oppervlakkige bijzonderheden. Men zegt dat er verscheidene ruitrijcharen gedaan zijn, de Pruisen hadden mitrailieusen, die ons veel kwaad deden.

« NAPOLEON. »

« Metz, zondag 7 aug. s'morgens.

» De stemming der Pruisen is uitmuntend. De aflocht zal in goede orde gebeuren. Men heeft geene tijdingen van Frossard, die echter schijnt in goede orde afgetogen te zijn.

« NAPOLEON. »

Metz, 7 aug., 4 uren s'morgens.

De meest tegenstrijdige geruchten zijn in stad in omloop. Sedert gisteren avond om zes uren heeft men geene tijdingen meer van maarschalk Mac-Mahon. Te voren zegde men dat hij 40,000 Pruisen had overrompeld en 1200 gevangenen gemaakt.

Saarbrücken is door de Pruisen hernomen, die het tweede legerkorps, aangevoerd door generaal Frossard, meer dan 12 kilometers op fransch gebied gedreven hebben. De fransche soldaten gedroegen zich wonderlijk, maar werden door de overmacht verpletterd.

Volgens berichten uit Berlijn moesten zater-

dag aldaar de fransche krijgsgevangenen toekomen. De plakbrief der politie, welke dit bekend maakt, zegt: « Alhoewel wij verhoppen dat de Parijzenaars gedurende dezen oorlog geen dergelijk schouwspel zullen moeten bijwonen, zullen wij, Berlijners, bij die gelegenheid door een kalm en waardig gedrag bewijzen, dat wij de vijandlijke krijgsgevangenen met achting weten te ontvangen. »

Berlijn, 6 augustus.

Slagveld nabij Woerth, 4 1/2 uur. — Groot overwinning nabij Woerth. Mac-Mahon is geheel verslagen door het grootste deel van mijn leger. De Franschen zijn naar Bilsch gedreven.

FRIEDRICH-WILHELM, Kroonprins.

Maintz, 7 augustus.

De kroonprins, die de overwinning aankondigde, zegt dat het korps van Mac-Mahon versterkt was door het korps van Defailly-Canrobert.

2 arenden, 6 mitrailieusen, 30 kanons werden veroverd.

Er zijn 4000 gevangenen.

Generaal Bose is erg gewond.

De verliezen zijn langs beide kanten aanzienlijk.

BESCHRIJVING VAN HET GEVECHT VAN WISSEMBOURG.

Haguenau, 5 augustus.

« Acht a tien duizend man onzer armee hebben het te Wissembourg zes uren lang volgehouden, tegen 80 a 100,000 man misschien van de Pruisen.

» Het 50^e en 74^e linie-regiment, het 16^e jagers te voet, een regiment turcos en een regiment jagers te paard, kampeerden verleden nacht in den omtrek van Wissembourg. De patrouilles hadden de tegenwoordigheid van den vyand doen kennen. Des morgens bij het aanbreken van den dag, liet zich het kanon hooren en de pruisische armee, ommetlijk groot, artillerie, kavalierie en infanterie, vertoofde zich op de hoogten van Schweigen, het eerste beiersch grensdorp.

» De eerste bommen vielen welhaast op Wissembourg en staken de kazerne en vervolgens andere gebouwen in brand.

» Het 50^e linie-regiment was bezig met de morgensoep te bezigen, toen de kogels den soldaat in zijn kamp kwamen verrassen. Generaal Douay die de divisie kommandeerde, bevoel « vooruit! » De soldaten die bezig waren met hunne ransels vast te gespen, wierpen deze weg, grepen de geweren en ijlden naar het gevecht.

» De fransche troepen hadden maar drie stuk kanon; de vijand had eene verschrikkelijke artillerie, die bommen en obits in de rangen der Franschen wierp. Onze soldaten schuilden achter de landhooven, die bij Wissembourg gelegen zijn; doch welhaast deed het kanon hen daar verhuizen; zij werden verpletterd onder het getal, en gedurig kwamen nieuwe troepen opzetten.

» De turcos hebben als leeuwen gevochten: zij hebben de Pruisen met de bajonnet gearchieerd, doch werden gemitrailleerd. De twee linie-regimenten hebben wonderen gedaan; officiers en soldaten hebben groote verliezen geleden.

» Een verschrikkelijk nieuws kwam onze soldaten schokken: generaal Douay werd door eene obits gedood; generaal de Montmarie gekwetst. De Duitschers schoten altijd met al hunne kanons op huizen en hoeven en stookten alzoo overal brand.

» In het midden van dat gevecht kwam er langs den spoorweg een detachment linietroepen aan, dat zich bij zijn regiment ging voegen. Het wist niet wat er gaande was, maar wierp zich in de worsteling, die tot twee uren duurde. Het was eene worsteling van 1 tegen 10...

» De Franschen trokken door de bosschen en wijngaarden terug, altijd vervolgd door het vijandelijk mitraille. De turcos hadden zich reeds van acht kanons meester gemaakt, die hun weer, na een moorddadig gevecht, ontnomen werden; doch in welk gevecht zij een regiment pruisische huzaren half vermoord en vernield hebben. De Franschen hebben den tijd niet gehad de wapens en tenten met te nemen; de gekwetsten zijn deels op het slagveld blijven liggen....

» Ik ben ten 8 ure te Haguenau aangekomen. In de straten spraken groepen over de gebeurtenissen van den dag. Wat droevig schouwspel heb ik daar gezien: lange rijen voertuigen, met ossen en paarden bespannen, overdekt met meubels of beddegoed en op welke mannen, vrouwen en kleine kinderen, allen weenend, gezeten waren. Het zijn de bewoners der dorpen Riedselt, Schœnenbourg en anderen, die voor den vijand de vlucht namen. Zij slaan zich neêr in de straat, onder boomen. Het volk omringt hen. Zij

weneen, zeg ik, en denken dat hunne dorpen gansch in brand staan.

» Dan komen door de poort van Wissembourg de soldaten onzer regementen binnen, welke in den dag die ongelijke worsteling hebben onderstaan. Zij zijn afgebeuld, gebroken, uitgehongerd; in vier-en-twintig uren hadden zij niet meer geëten; deze weenen over eenen kameraad, geëten over hunnen generaal; allen zeggen dat, als zij maar met 20,000 man geweest waren, zij den vijand zouden teruggeslagen hebben, want hunne kleine kolommen hebben meer dan eens den Pruis doen wijken.

» Er komen gekwetsten aan, leunende op hun geweer gelijk op eene kruik. Een turcos toont ons zijnen arm, met eenen bajonnetsteek doorboord; een andere draagt den sabel van zijnen kapitein, aan zijne zijde gedood; hij kust het wapen van zijnen kommandant.

» Ten 11 ure komen er twee rijtuigen met gekwetsten aan: men brengt ze naar de ambulansen. Te middernacht zie ik de Zusters van Liefde — die engelen van troost en zelfopoffering — nog door de straten loopen, hier geneesmiddelen, daar hulp zoekende, zich overal op eene bewonderenswaardige wijze gedragende...

» Ten 1 uur 's morgens wordt de trom geroerd in de straten van Haguenau. De pompiers komen op; zij werden op den weg gezonden, om de gekwetsten op te nemen en de doden te helpen begraven. »

HET STADJE WISSEMBOURG.

Het stadje Wissembourg is met eenige fortificatiën omringd. Het ligt op eenen kilometer van de grenzen, op den weg van Landau, op 48 kilometers ten noord-oosten van Straatsburg en maakt eene engte uit, welke toegang geeft in de pleinen van den Rhijn ten zuiden en in de Vosges ten westen.

Op 4 kilometers ten westen, vindt men, op den weg van Bitch, den doortocht genaamd de Duivenkijker, meer dan 600 meters boven de vallei van de Lauter, aan welks boord Wissembourg gebouwd is.

Van daar loopt de weg tot aan Chimbach door een beboscht land, gemakkelijk te verdedigen en eindigt, na eenen afstand van twee kilometers, aan gemeld dorp, dat 360 meters boven de zee ligt. Nog gedurende twee kilometers wordt de weg lager en lager en heeft eindelijk nog slechts eene hoogte van 190 à 200 meters. Hij loopt door het woud Katzenthal, in eene kleine vallei en eindigt te Bitch, op 4 kilometers van Wissembourg.

Ziehier hoe de *Patrie* de tijdingen van Wissembourg beoordeelt:

« De betreutenswaardige tijding, gisteren ontvangen, houdt het gansche land bezig. Onze soldaten zijn door vijf of zes talrijker troepen verrast geworden, en na een bewonderenswaardigen tegenstand, werden zij gedwongen terug te trekken. Deze treurige gebeurtenis heeft te Parijs en in gansch Frankrijk eerst een smartelijk gevoel en daarna eene verdubbeling van vaderlandsliefde doen ontstaan. Men verhoopt, dat deze gedeeltelijke neêrslag; onzer wapenen, welhaast ten strengste zal gewroken worden. Men moet voor 't overige opmerken, dat onze troepen, zooveel minder in getal, en die in eene evenredigheid van een tegen vijf, tegen den vijand vochten, het pruisische leger aanzienlijke verliezen hebben doen ondergaan.

» Wat zal het dan zijn in een gevecht, als de krijgsmachten aan beide kanten zullen gelijk zijn? Deze heldhaftige verdediging van onze regementen, door aan de Pruisen de heldhaftigheid van onze soldaten te toonen, heeft den geestdrift van al onze troepen ten top doen stijgen. De verschillende inlichtingen, welke ons toekomen, bewijzen dat het Rhijnleger verre van door dezen nootlottigen slag ontmoedigd te zijn, zijnen moed veelt herleven en dat het vooral brandt van verlangen om zijne wapenmakers te wreken. Moed dus! en laten wij vertrouwen hebben in den definitieve goeden uitslag van onze wapenen en in de rechtvaardigheid van onze zaak. »

CHANGARNIER.

Men leest in den *Figaro*:

« Wij kunnen de volgende tijding waarborgen:

» Nauwelijks had generaal Changarnier de neêrslag van Wissembourg vernomen, of hij telegrafeerde om te vragen, al was het zelf om als simpel soldaat te mogen dienen.

» Op dit oogenblik de vaderlandslievende verkleefdheid van een der beste en dapperste fransche generaals weigeren, zou niet fransch zijn.

» Het wordt tijd terug te komen op eene onuitlegbare weigering, en aan Changarnier terug te geven wat hem toekomt? »